

Χάρος

ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Ειδικό τεύχος – Αφιέρωμα

Χρήσεις γης: οι προκλήσεις για τον πολεοδομικό σχεδιασμό

Επιμέλεια
Γεωργία Γεμεντζή – Δημήτρης Μέλισσας

ΤΕΥΧΟΣ
ISSUE **38**

ΕΤΟΣ
YEAR **2023**

ISSN: 1109-5008
e-ISSN: 2944-9847

Τμήμα Μηχανικών Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής
Ανάπτυξης

Ειδικό τεύχος – Αφιέρωμα

Χρήσεις γης: οι προκλήσεις για τον πολεοδομικό σχεδιασμό

Επιμέλεια

Γεωργία Γεμενετζή – Δημήτρης Μέλισσας

Επιστημονικό Περιοδικό

αιετώρο

Διεύθυνση:
Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Τμήμα Μηχανικών Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης
Περιοδικό ΑΕΙΧΩΡΟΣ
Πεδίον Άρεως, 383 34 ΒΟΛΟΣ
<http://www.aeihoros.gr>
e-mail: aeihoros@uth.gr

Επιμέλεια έκδοσης: Εύη Κολοβού
Σχεδιασμός εξωφύλλου: Γιώργος Παρασκευάς-Παναγιώτης Μανέτος

Γεμενετζή Γεωργία, Μέλισσας Δημήτρης	6
Εισαγωγή	
Μέλισσας Δημήτρης	11
Η διεμβόλιση του πυρήνα της κατοικίας από τη βραχυχρόνια μίσθωση	
Γεμενετζή Γεωργία, Πισσούριος Ιωάννης, Λαϊνάς Ιωάννης	29
Ο χωρικός σχεδιασμός στο πλαίσιο της Οδηγίας Seveso III: μια συγκριτική αποτίμηση εμπειριών σε Ελλάδα και Κύπρο	
Λαϊνάς Ιωάννης, Γεμενετζή Γεωργία	64
Σχεδιασμός των περιοχών δικτύου Natura 2000 και χρήσεις γης: κρίσιμα ζητήματα με αφορμή τις Ειδικές Περιβαλλοντικές Μελέτες	
Διαμαντοπούλου Ελίνα, Γκόλια Χρυσούλα, Λιονάτου Μαρία, Παρθενοπούλου Νικολέτα, Πολυράβα Σουλτάνα, Φαρδή Ελένη	95
Η υλοποίηση του νομοθετικού πλαισίου για τις χρήσεις γης κατά τον εκάστοτε πολεοδομικό σχεδιασμό	
Βεζυριαννίδου Σουλτάνα	119
Η ρύθμιση της υπαίθρου στην Ελλάδα: από το ΠΔ. της 23.10.1928 στον Ν.2508/97	
Καμινάρης Αναστάσιος	146
Τα Επιχειρηματικά Πάρκα Εξυγίανσης ως εργαλείο για την οργάνωση των Άτυπων Βιομηχανικών Συγκεντρώσεων: η περίπτωση των Οινοφύτων και του Καλοχωρίου	

Εισαγωγή

Γεμεντζή Γεωργία

Επικ. Καθηγήτρια, Τμήμα Μηχανικών Χωροταξίας, Πολεοδομίας & Περιφερειακής Ανάπτυξης, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Μέλισσας Δημήτρης

Δικηγόρος – Καθηγητής Σχολής Πολιτικών Μηχανικών ΕΜΠ

Τον Σεπτέμβριο του 2022 πραγματοποιήθηκε το «6ο Πανελλήνιο Συνέδριο Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης», που διοργάνωσε το Τμήμα Μηχανικών Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Το παρόν ειδικό τεύχος είναι αφιερωμένο στην Ειδική Συνεδρία που διοργανώθηκε στο συνέδριο με τίτλο «Χρήσεις γης: παλιές και νέες προκλήσεις για τον πολεοδομικό σχεδιασμό». Φιλοξενεί έξι σχετικά άρθρα –πέντε επιστημονικές εργασίες και ένα άρθρο πολιτικής– που εξειδικεύουν τις αντίστοιχες εισηγήσεις που παρουσιάστηκαν στη συνεδρία.

Στόχος αυτού του ειδικού τεύχους είναι η συμβολή στην κατανόηση των αδυναμιών, ασαφειών και προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο πολεοδομικός σχεδιασμός ως πλαίσιο ρύθμισης των χρήσεων γης και η διατύπωση προτάσεων για την αποτελεσματικότερη επίλυσή τους. Ο καθορισμός των χρήσεων γης συνδέθηκε αρχικά με τον έλεγχο της αστικής ανάπτυξης και την εύρυθμη λειτουργία των οικιστικών περιοχών και, πιο πρόσφατα, με την αρμονική συνύπαρξη του φυσικού περιβάλλοντος και κρίσιμων παραγωγικών δραστηριοτήτων. Το ελληνικό σύστημα χωρικού σχεδιασμού χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη πολλαπλών νομοθετημάτων που συνδιαμορφώνουν ένα άκαμπτο και ταυτόχρονα ασαφές πλαίσιο ελέγχου των χρήσεων γης. Ωστόσο, οι χρήσεις γης δεν είναι στατικές οντότητες, αλλά παράγονται και μετεξελίσσονται ανάλογα με την οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα. Ως αποτέλεσμα, νέες χρήσεις εισέρχονται στη χωρική οργάνωση των πόλεων και της υπαίθρου αναζητώντας τη συμβατότητά τους με τις υφιστάμενες, και άλλες τείνουν προς εξαφάνιση. Ταυτόχρονα, υπάρχουσες δραστηριότητες και συγκεντρώσεις, όπως οι εγκαταστάσεις SEVESO, οι άτυπες βιομηχανικές συγκεντρώσεις, η διάχυση των τουριστικών καταλυμάτων βραχυχρόνιας μίσθωσης στις οικιστικές περιοχές αναζητούν τη ρύθμιση της σχέσης τους με το ευρύτερο περιβάλλον. Συνοψίζοντας, παρά τον εκσυγχρονισμό του θεσμού των χρήσεων γης (Π.Δ. 59/2018), οι προκλήσεις που καλείται να αντιμετωπίσει ο πολεοδομικός σχεδιασμός στη ρύθμιση των χρήσεων πολλαπλασιάζονται καθιστώντας αναγκαία την ανατροφοδότησή του με νέες ιδέες και εργαλεία. Το παρόν ειδικό τεύχος επιχειρεί να αναδείξει ορισμένες από τις επείγουσες αυτές προκλήσεις και να συμβάλει στον προβληματισμό και τον δημόσιο διάλογο για την αντιμετώπισή τους.

Ο Δ. Μέλισσας, στο άρθρο του με θέμα «Η διεμβόλιση του πυρήνα της κατοικίας από τη βραχυχρόνια μίσθωση», διερευνά αν και πότε αλλάζει ο πυρήνας μιας χρήσης γης, ώστε αυτή να μετουσιώνεται σε άλλη, καθώς και ποια είναι τα στοιχεία εκείνα που συγκροτούν τον πυρήνα κάθε ειδικής πολεοδομικής λειτουργίας. Η ειδική πολεοδομική λειτουργία της γενικής κατοικίας, όπως αυτή διεμβολίζεται στη σύγχρονη πραγματικότητα από τη βραχυχρόνια μίσθωση (AirBnb), αποτελεί το πεδίο διερεύνησης των ερωτημάτων αυτών. Ο Μέλισσας αποκρυσταλλώνει το τετράπτυχο των παραμέτρων που συνθέτουν τη νοηματική αυτοτέλεια και τελικά τον αμετάβλητο πυρήνα της κατοικίας. Τις παραμέτρους αυτές αντιπαραβάλλει με τα χαρακτηριστικά της διαδικτυακής βραχυχρόνιας μίσθωσης, όπως αυτά έχουν προσδιοριστεί από τη νομολογία των πολιτικών δικαστηρίων. Η διαδικτυακή βραχυχρόνια μίσθωση συνιστά επιχειρηματική-τουριστική δραστηριότητα και προσομοιάζει περισσότερο με τη χρήση τουρισμού-αναψυχής. Ο συγγραφέας διαπιστώνει ότι στα κέντρα των πόλεων, η υποχώρηση της κατοικίας από την εντεινόμενη αύξηση της βραχυχρόνιας εκμίσθωσης των επιπλωμένων διαμερισμάτων, στο πλαίσιο της οικονομίας του διαμοιρασμού και της υπέρμετρης τουριστικοποίησης διαμορφώνει ένα ανορθολογικό πολεοδομικό καθεστώς που αλλοιώνει τις οικιστικές περιοχές. Συμπεραίνει πως η πολιτεία πρέπει να λάβει μέτρα περιορισμού και εν γένει ρύθμισης της βραχυχρόνιας μίσθωσης, αντίστοιχα με αυτά που έχουν εφαρμοστεί σε άλλες ευρωπαϊκές πόλεις.

Οι Γ. Γεμεντζή, Ι. Πισσούριος και Ι. Λαϊνάς, στο άρθρο τους «Ο χωρικός σχεδιασμός στο πλαίσιο της Οδηγίας Seveso III: μια συγκριτική αποτίμηση εμπειριών σε Ελλάδα και Κύπρο», αναλύουν την εφαρμογή του άρθρου 13 της Οδηγίας Seveso III (Οδηγία 2012/18/ΕΕ) για τον χωρικό σχεδιασμό στην Ελλάδα και την Κύπρο. Διερευνούν αφενός τον βαθμό ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2012/18/ΕΕ στο θεσμικό πλαίσιο του χωρικού σχεδιασμού κάθε χώρας, αφετέρου τις πρακτικές χωρικού σχεδιασμού και ελέγχου της ανάπτυξης που οδηγούν σε απτά αποτελέσματα για την πρόληψη Βιομηχανικού Ατυχήματος Μεγάλης Έκτασης (BAME). Στο πλαίσιο αυτό εξετάζονται τρεις συνιστώσες του σχεδιασμού: ο σχεδιασμός των χρήσεων γης κοντά σε μονάδες Seveso, ο έλεγχος της ανάπτυξης μονάδων Seveso ή άλλων χρήσεων που βρίσκονται εντός των ζωνών επικινδυνότητας των μονάδων αυτών και η λήψη μέτρων σε σχέση με υφιστάμενες μονάδες Seveso. Μελετώντας παραδείγματα σχεδιασμού των χρήσεων γης και ελέγχου της ανάπτυξης στην κάθε χώρα, οι συγγραφείς εντοπίζουν και αναδεικνύουν τις αδυναμίες και τις καλές πρακτικές κάθε συστήματος χωρικού σχεδιασμού. Βασικό συμπέρασμα είναι ότι η Κύπρος έχει ενσωματώσει επιτυχώς την Οδηγία στο εθνικό δίκαιο, τη διοικητική πρακτική και τις πρακτικές χωρικού σχεδιασμού. Αντίθετα, στην Ελλάδα το εφαρμοστικό πλαίσιο της Οδηγίας είναι ασαφές, ενώ η ενσωμάτωση στο σύστημα χωρικού σχεδιασμού είναι ελλιπής και αποσπασματική. Η εμπειρία της Κύπρου μπορεί να αποτελέσει μια εξαιρετική σημαντική εισροή για τη βελτίωση των διαδικασιών ρύθμισης των χρήσεων γης εντός των ζωνών επικινδυνότητας των μονάδων Seveso και την πληρέστερη θεσμική και επιχειρησιακή θωράκιση της χώρας έναντι τυχόν BAME.

Οι Ι. Λαϊνάς και Γ. Γεμεντζή, στο άρθρο τους «Σχεδιασμός των περιοχών δικτύου Natura 2000 και χρήσεις γης: κρίσιμα ζητήματα με αφορμή τις ειδικές περιβαλλοντικές μελέτες», πραγματεύονται τη συνέργεια ανάμεσα στον περιβαλλοντικό και τον πολεοδομικό (ρυθμιστικό) σχεδιασμό. Αρχικά, εξετάζουν την ενσωμάτωση του συστήματος των χρήσεων γης στις Ειδικές Περιβαλλοντικές Μελέτες (ΕΠΜ) μετά τη θέσπιση των πρόσφατων νομοθετημάτων (Ν.4685/2020, Ν.4759/2020, Π.Δ. 59/2018), που αφορούν τον καθορισμό των χρήσεων γης στις προστατευόμενες περιοχές. Για τον εμπειρικό έλεγχο διερευνάται η ρύθμιση επιλεγμένων ειδικών χρήσεων –ΑΠΕ, εξόρυξη και βιομηχανία– σε τρεις ΕΠΜ (Κρήτης, Έβρου-Ροδόπης και Πελοποννήσου). Στη συνέχεια, οι συγγραφείς επιχειρούν να καταγράψουν τις αστοχίες και τα σημεία προβληματισμού του προωθούμενου σχεδιασμού, τα οποία έχουν οριζόντιο χαρακτήρα, πραγματοποιώντας συγκριτική επισκόπηση των δέκα ΕΠΜ που τέθηκαν πρώτες σε διαβούλευση. Τέλος, κάνουν μνεία στη συνάφεια των προωθούμενων ρυθμίσεων –κυρίως για τις εγκαταστάσεις ΑΠΕ– σχετικά με τις ευρύτερες περιβαλλοντικές πολιτικές και προτεραιότητες για την ενέργεια και το κλίμα. Τα βασικά συμπεράσματα αφορούν την απουσία ενός ενιαίου και σαφούς πλαισίου οργάνωσης και ανάπτυξης των Προστατευόμενων Περιοχών, την παράβλεψη του υπερκείμενου χωροταξικού σχεδιασμού και των προγραμματικών στόχων των πολεοδομικών σχεδίων, καθώς και την έλλειψη επαρκούς τεχνογνωσίας που ενδεχομένως μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα εφαρμογής. Κύρια διαπίστωση είναι ότι ο σχεδιασμός των περιοχών Natura αποτελεί ένα παράλληλο σύστημα σχεδιασμού, του οποίου η ενσωμάτωση στον πολεοδομικό σχεδιασμό αλλά και στο ευρύτερο σύστημα χωρικού σχεδιασμού παραμένει ατελής και χρήζει αποσαφήνισης.

Οι Ε. Διαμαντοπούλου, Χ. Γκόλια, Μ. Λιονάτου, Ν. Παρθενούπουλου, Σ. Πολυράβα και Ε. Φαρδή, στην εργασία τους με τίτλο «Η υλοποίηση του νομοθετικού πλαισίου για τις χρήσεις γης κατά τον εκάστοτε πολεοδομικό σχεδιασμό», αναδεικνύουν τις στρεβλώσεις και τα κενά που ανακύπτουν στον πολεοδομικό σχεδιασμό ως αποτέλεσμα της συνεχούς μεταβολής των νομοθετικών ρυθμίσεων των χρήσεων γης. Ειδικότερα, επιδιώκεται μέσω της διερεύνησης μεμονωμένων, αλλά χαρακτηριστικών, περιπτώσεων να παρουσιαστούν οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων που διατρέχουν τη διοίκηση για τις χρήσεις γης σε συγκεκριμένες περιοχές της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης σχετικά με α) τη βραχυχρόνια μίσθωση (Airbnb), β) τις παραγωγικές δραστηριότητες, και συγκεκριμένα τις εγκαταστάσεις της εφοδιαστικής αλυσίδας και τον νέο χαρακτηρισμό των μεταποιητικών δραστηριοτήτων βάσει της περιβαλλοντικής όχλησης και γ) τους ελεύθερους χώρους και το αστικό πράσινο. Κύρια διαπίστωση είναι η ανάγκη της κατά περίπτωση ερμηνείας των διατάξεων που διέπουν το νομοθετικό πλαίσιο για τις χρήσεις γης λόγω των ασαφειών που δημιουργούνται, που καθιστά πλέον επιτακτική τη διαδικασία ολοκληρωμένης επικαιροποίησης και σύνδεσης του νομοθετικού πλαισίου του χωρικού σχεδιασμού και των χρήσεων γης.

Η Σ. Βεζυριαννίδου, στο άρθρο της «Η ρύθμιση της υπαίθρου στην Ελλάδα: από το ΠΔ της 23.10.1928 στον Ν. 2508/97», διερευνά σε ποιο βαθμό η ρύθμιση της υπαίθρου αποτέλεσε μια ολοκληρωμένη προσέγγιση σχεδιασμού επιτυγχάνοντας ταυτόχρονα τον στόχο της βιώσιμης ανάπτυξης. Εξετάζει τα θεσμικά εργαλεία ρύθμισης της ελληνικής υπαίθρου και την εξέλιξή τους,

δηλαδή το καθεστώς της εκτός σχεδίου δόμησης, τις Ζώνες Οικιστικού Ελέγχου (ΖΟΕ) και τα ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ του Ν. 2508/97, στα οποία εστιάζει την έρευνά της. Εκτεταμένη εμπειρική έρευνα γίνεται στις δύο βασικές κατηγορίες περιοχών ρύθμισης της υπαίθρου –τις Περιοχές Ειδικής Προστασίας (ΠΕΠ) και τις Περιοχές Ελέγχου και Περιορισμού Δόμησης (ΠΕΠΔ)– που ενεργοποιούνται στα ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ του Ν.2508/97 και αφορούν το σύνολο της επικράτειας –πλην Αττικής– για τη χρονική περίοδο από το 1997 έως το 2018. Από την έρευνα διαπιστώνεται ότι κατά την εφαρμογή του Ν. 2508/97 η ρύθμιση της υπαίθρου παρέμεινε περιορισμένη απομακρύνοντας τον στόχο της βιώσιμης ανάπτυξης της υπαίθρου. Βασικό συμπέρασμα της εργασίας είναι ότι ο Ν. 2508/97, παρότι χαρακτηρίστηκε από σχετική αμχανία σχετικά με τη ρύθμιση της υπαίθρου τόσο σε θεσμικό επίπεδο, όσο και κατά την εφαρμογή του, αποτέλεσε πολύτιμη εμπειρία, καθώς συνετέλεσε στον εντοπισμό των παραγόντων που δυσχεραίνουν τον σχεδιασμό. Η γνώση των προβλημάτων που έχουν κληροδοτηθεί από το παρελθόν μπορεί να θέσει τις βάσεις για τη διαμόρφωση ενός περισσότερο ολοκληρωμένου και αποτελεσματικού πλαισίου για τον επερχόμενο πολεοδομικό σχεδιασμό.

Το ειδικό τεύχος ολοκληρώνεται με το άρθρο πολιτικής του **Α. Καμινάρη** με θέμα: «Τα Επιχειρηματικά Πάρκα Εξυγίανσης ως εργαλείο για την οργάνωση των Άτυπων Βιομηχανικών Συγκεντρώσεων: η περίπτωση των Οινόφυτων και του Καλοχωρίου». Με αφορμή την επικαιροποίηση του θεσμικού πλαισίου για την ίδρυση και ανάπτυξη των Επιχειρηματικών Πάρκων (Ν. 3982/2011· Ν. 4982/2022) και έχοντας υπόψη ότι η Ελλάδα στερείται οργανωμένης χωροθέτησης της βιομηχανίας, το άρθρο εστιάζεται στις Άτυπες Βιομηχανικές Συγκεντρώσεις (ΑΒΣ) και στο εγχείρημα μετασχηματισμού τους σε Επιχειρηματικά Πάρκα Εξυγίανσης (ΕΠΕ). Οι ΑΒΣ Οινόφυτων και Καλοχωρίου αποτελούν τις μελέτες περίπτωσης. Γίνεται συγκριτική διερεύνηση των εγχειρημάτων μετατροπής τους σε σύγχρονους οργανωμένους υποδοχείς επιχειρηματικότητας όσον αφορά το θεσμικό πλαίσιο του σχεδιασμού και τις χωρικές δεσμεύσεις που διέπουν την περιοχή μελέτης, τον φορέα που ανέλαβε την πρωτοβουλία για την προώθηση των σχετικών διαδικασιών και τη δυνατότητα χρηματοδότησης, την προτεινόμενη πολεοδομική οργάνωση και τη διοικητική διαδικασία έγκρισης του συνολικού επιχειρηματικού σχεδίου. Το άρθρο επισημαίνει τις προκλήσεις και τις κοινές δυσκολίες ανάπτυξης των ΕΠΕ αλλά και την ανάγκη ειδικών χειρισμών που μπορεί να απαιτούνται σε θεσμικό, διοικητικό ή πολιτικό επίπεδο. Στο πλαίσιο των διαπιστωθεισών αδυναμιών, προτείνονται μέτρα που μπορεί να λάβει η πολιτεία για τη στήριξη της ανάπτυξης των ΕΠ.

Θεωρούμε ότι οι συμβολές αυτού του ειδικού τεύχους θα συνεισφέρουν στα ζητήματα που αναφέρονται κατά τη διαχείριση των χρήσεων γης στον αστικό και εξωαστικό χώρο και δύνανται να τροφοδοτήσουν τους προβληματισμούς που εγείρονται σε θεσμικό, διοικητικό ή ακόμη και πολιτικό επίπεδο για μια περισσότερο ολιστική αντιμετώπιση του πλαισίου σχεδιασμού των χρήσεων γης.

Νοέμβριος 2023

Γεμενετζή Γεωργία

Τμήμα Μηχανικών Χωροταξίας, Πολεοδομίας & Περιφερειακής Ανάπτυξης, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

email: ggemenetzi@uth.gr

Μέλισσας Δημήτρης

Σχολή Πολιτικών Μηχανικών, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο

email: dmelissa@otenet.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δημήτρης Καλλιώρας
Ευάγγελος Ασπρογέρακας
Νικόλαος Γαβανάς
Ανέστης Γουργιώτης
Νικόλαος Τριανταφυλλόπουλος

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Ελένη Ανδρικοπούλου – Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Πασχάλης Αρβανιτίδης – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Παναγιώτης Αρτελάρης – Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο
Σοφία Αυγερινού-Κολώνια – Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο
Αθηνά Βιτοπούλου – Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Γιώργος Βλόντζος – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Νικολός Βογιαζίδης – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Γεωργία Γεμενετζή – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Ηλίας Γεωργαντάς – Πανεπιστήμιο Κρήτης
Αθηνά Γιαννακού – Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Σπύρος Γκολφινόπουλος – Πανεπιστήμιο Αιγαίου
Άσπα Γοσποδίνη – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Δημήτρης Γούσιος – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Πάυλος-Μαρίνος Δελλαδέτσιμας – Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο
Αλέξης Δέφνερ – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Δέσποινα Διμέλλη – Πολυτεχνείο Κρήτης
Ασπασία Ευθυμιάδου – Ελληνικός Γεωργικός Οργανισμός «Δήμητρα»
Μιχάλης Ζουμπουλάκης – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Ελισάβετ Θωίδου – Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Γιώργος Κανδύλης – Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών
Νικόλαος-Γεώργιος Καραχάλης – Πανεπιστήμιο Αιγαίου
Κώστας Καρτάλης – Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
Γρηγόρης Καυκαλάς – Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Ειρήνη Κλαμπατσέα – Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο
Χάρης Κοκκώσης – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Παναγιώτης Κοσμόπουλος – Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης
Βύρων Κοτζαμάνης – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Χρήστος Κουσιδώνης – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Αλέξανδρος-Φαίδων Λαγόπουλος – Ακαδημία Αθηνών & Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Κώστας Λαλένης – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Λόης Λαμπριανίδης – Πανεπιστήμιο Μακεδονίας
Λίλα Λεοντίδου – Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο
Πάυλος Λουκάκης – Πάντειο Πανεπιστήμιο
Θωμάς Μαλούτας – Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο
Δημήτρης Μέλισσας – Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο
Αγγελική Μενεγάκη – Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών
Θεόδωρος Μεταξάς – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Κώστας Μπαγινέτας – Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδος
Νίκος Μπάτης – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Ηλίας Μπεριάτος – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Κώστας Μωραΐτης – Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο
Σπύρος Νιαβής – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Μαρί-Νοέλ Ντυκέν – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Δημήτρης Οικονόμου – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Απόστολος Παπαγιαννάκης – Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Κωνσταντίνος Περάκης – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Γιώργος Πετράκος – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Μάγδα Πιτσιάβα-Λατινοπούλου – Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Σεραφείμ Πολύζος – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Αντώνης Ροβολής – Πάντειο Πανεπιστήμιο
Νίκος Σαμαράς – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Άρης Σαπουνάκης – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Κώστας Σερράος – Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο
Παντολέων (Παντελής) Σκάγιαννης – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Σοφία Σκορδίλη – Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο
Νίκος Σουλιώτης – Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών
Δημήτρης Σταθάκης – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Αναστασία Τασοπούλου – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Πάρις Τσάρτας – Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο
Γιώργος Τσιλιμίκας – Πανεπιστήμιο Αιγαίου
Δημήτρης Τσιώτας – Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών
Δημήτρης Φουτάκης – Διεθνές Πανεπιστήμιο
Γιώργος Φωτόπουλος – Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου
Μάριος Χαϊνταρλής – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Όλγα Χριστοπούλου – Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Μανώλης Χριστοφάκης – Πανεπιστήμιο Αιγαίου
Γιάννης Ψυχάρης – Πάντειο Πανεπιστήμιο

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ
ISSUE

38

ΕΤΟΣ
YEAR

2023

- Γεμενετζή Γεωργία, Μέλισσας Δημήτρης** 6
Εισαγωγή
- Μέλισσας Δημήτρης** 11
Η διεμβόλιση του πυρήνα της κατοικίας από τη βραχυχρόνια μίσθωση
- Γεμενετζή Γεωργία, Πισσούριος Ιωάννης, Λαϊνάς Ιωάννης** 29
Ο χωρικός σχεδιασμός στο πλαίσιο της Οδηγίας Seveso III: μια συγκριτική αποτίμηση εμπειριών σε Ελλάδα και Κύπρο
- Λαϊνάς Ιωάννης, Γεμενετζή Γεωργία** 64
Σχεδιασμός των περιοχών δικτύου Natura 2000 και χρήσεις γης: κρίσιμα ζητήματα με αφορμή τις Ειδικές Περιβαλλοντικές Μελέτες
- Διαμαντοπούλου Ελίνα, Γκόλια Χρυσούλα, Λιονάτου Μαρία, Παρθενοπούλου Νικολέτα, Πολυράβα Σουλτάνα, Φαρδή Ελένη** 95
Η υλοποίηση του νομοθετικού πλαισίου για τις χρήσεις γης κατά τον εκάστοτε πολεοδομικό σχεδιασμό
- Βεζυριαννίδου Σουλτάνα** 119
Η ρύθμιση της υπαίθρου στην Ελλάδα: από το ΠΔ. της 23.10.1928 στον Ν.2508/97
- Καμινάρης Αναστάσιος** 146
Τα Επιχειρηματικά Πάρκα Εξυγίανσης ως εργαλείο για την οργάνωση των Άτυπων Βιομηχανικών Συγκεντρώσεων: η περίπτωση των Οινοφύτων και του Καλοχωρίου

ISSN: 1109-5008

e-ISSN: 2944-9847

<https://journals.lib.uth.gr/index.php/aeihoros/index>